717/05

Den 2. februar 2005 blev i sag nr. 64.230:

xxxxxxxx xxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxx xxxx xxxxxxxxx
xxxxxxx x
xxxx xxxxxxxxxx

mod

Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Topdanmark Forsikring A/S, klager ved sin advokat over den af selskabet anerkendte méngrad i forbindelse med to anmeldte ulykkestilfælde.

Selskabet har for de det ene ulykkestilfælde udbetalt erstatning svarende til den af Arbejdsskadestyrelsen fastsatte méngrad. For det andet ulykkestilfælde har selskabet udbetalt en erstatning, der er højere end den af Arbejdsskadestyrelsen fastsatte méngrad.

Det fremgår af sagen, at klageren den 27/11 1997 med voldsom kraft gik ind i en åbentstående overskabslåge, og at hun efterfølgende fik gener i form af hovedpine og svimmelhed. Selskabet har anerkendt ulykkestilfældet som dækningsberettigende og udbetalt erstatning svarende til en méngrad på 10 %. Sagen har været forelagt for Arbejdsskadestyrelsen 2 gange, og styrelsen har begge gange fastsat méngraden til 10 %. I styrelsens anden udtalelse dateret 27/8 2002, hvor styrelsen særskilt blev anmodet om at revurdere sagen på grund af problemer med urinblære og tarmfunktion, er bl.a. anført:

"Vi har til brug for vurderingen haft journaloplysninger fra K. Sygehus, V. Sygehus, F. Sygehus og S. sygehus, udtalelse fra Å. Universitetshospital, udtalelse fra J.A. af 31.

januar 2002 samt erklæringen fra J.A. af 13. januar 1999, der er indhentet i forbindelse med den tidligere vurdering af sagen.

Sagen har været forelagt styrelsens neurologiske lægekonsulent, der har vurderet mén til uændret 10 procent for hovedpine, svimmelhed, og balanceproblemer.

De tiltagende gener, der har været i form at vandladningsproblemer samt problemer med tarmfunktion, kan efter vores vurdering ikke relateres tilbage til ulykken."

Det fremgår videre, at klageren den 2/10 1998 faldt ned fra en taburet og slog hovedet og ryggen. Der var gener i form af hovedpine og nakkesmerter. Ca. 14 dage efter ulykkestilfældet fik klageren problemer med blære- og tarmfunktion. Selskabet har anerkendt ulykkestilfældet som dækningsberettigende og udbetalt erstatning svarende til en méngrad på 10 %. Sagen har været forelagt for Arbejdsskadestyrelsen, som i udtalelse dateret 30/1 2004 vurderede méngraden til 5 %. Styrelsen har om blære- og tarmproblemerne i udtalelsen anført:

"Blære og tarmproblemerne, der først opstår ca. 14 dage efter ulykken kan efter vores vurdering ikke relateres hertil. Vi kan i den forbindelse henvise til, at MR-scanning er normal, og at der ikke er fundet signalforandringer i nervevævet, hvilket taler for manglende årsagssammenhæng."

Af erklæring dateret 13/5 2003 fra speciallæge i neurokirurgi S.M. fremgår bl.a.:

"Fru E. har pådraget sig mén i forbindelse med de 2 ulykkestilfælde. Efter uheldet i september måned 1997 optræder dagligt hovedpine samt svimmelhed med gangusikkerhed til følge.

Efter uheldet den 02.10.98 er gangusikkerheden øget yderligere. Der optræder dagligt lavtsiddende rygsmerter og en svær obstirpation samt blæredysfunktion har været følgen.

De nævnte gener i forbindelse med det sidste ulykkestilfælde må, sammenholdt med oplysningerne om lændesmerter med spredning til glutealregioner og femora umiddelbart efter ulykkestilfældet, opfattes som resultatet af en formentlig moderat medullær kontusion."

Klageren har ved sin advokat over for nævnet i skrivelse af 10/6 2004 gjort gældende, at der er årsagsforbindelse mellem ulykkestilfældet den 2/10 1998 og generne i form af blære- og tarmproblemer. Advokaten har i skrivelsen bl.a. anført:

"at ifølge speciallægeerklæringen, udarbejdet af overlæge S.M., er der årsagssammenhæng mellem ulykkestilfældet af 2. oktober 1998 og følger i form af tarm og blæreproblemer,

at sagen kan indbringes for retten, idet voldgiftsklausulen i ulykkesforsikringen om endelig og bindende fastsættelse af méngraden ved Arbejdsskadestyrelsen udelukkende vedrører størrelsen af méngraden, og ikke hvorvidt der er årsagssammenhæng.

at under en retssag vil det være muligt at indkalde overlæge S.M. til at afgive vidneforklaring, således at arbejdsskadestyrelses lægekonsulents skøn om manglende årsagssammenhæng kan afvises."

Selskabet har over for nævnet i skrivelse af 28/7 2004 fastholdt sin afgørelse. Selskabet har til støtte herfor anført:

"I begge afgørelser fra Arbejdsskadestyrelse afvises det, at der skulle være en årsagssammenhæng mellem ulykkestilfældene og de senere tilkomne blære- og tarmproblemer.

Vi følger Arbejdsskadestyrelsen afgørelser og fastholder derfor, at der ikke er årsagssammenhæng mellem ulykkestilfældene og de senere opstået gener i form af blære- og tarmproblemer.

Derfor finder vi ikke grundlag for at ændre vores afgørelse. Det gælder for begge skader.

Vores kommentar til voldgiftsafgørelser

Advokaten oplyser, at Arbejdsskadestyrelsens afgørelse ikke er bindende i forbindelse med vurdering af årsagssammenhæng.

Det er ikke korrekt. Arbejdsskadestyrelsen tager stilling til følgerne efter et ulykkestilfælde, herunder om der er gener/følger der ikke har relation til et anmeldt ulykkestilfælde."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**12 Hvilke skader er dækket**

A Direkte følger af ulykkestilfælde. Ved ulykkestilfælde forstås legemsbeskadigelse, som rammer den forsikrede ufrivilligt gennem pludselig udefra kommende hændelse.

…

14 Hvordan afgøres erstatningsspørgsmålet

A Topdanmark følger samme praksis som Arbejdsskadestyrelsen ved afgørelse af om det, der er sket:

1. kan anerkendes som ulykkestilfælde.

2. har medført lidelsen eller døden.

3. har medført invaliditet (godtgørelse for varigt mén), og da af hvilken størrelse - fastsat efter reglerne i Lov om forsikring mod følger af arbejdsskade paragraf 33 stk. 1, 2 og 4.

B Eventuel uenighed om disse spørgsmål mellem den, der gør krav på erstatning, og Topdanmark, afgøres af Arbejdsskadestyrelsen med bindende virkning for begge parter."

Nævnet udtaler:

Nævnet bemærker, at méngraden i forbindelse med de 2 ulykkestilfælde er fastsat endeligt af Arbejdsskadestyrelsen, og at selskabet har udbetalt erstatninger henholdsvis svarende til og højere end den af styrelsen fastsatte méngrad. Nævnet finder, at spørgsmålet om årsagsforbindelse må anses for en integreret del af fastsættelsen af méngraden, hvorfor dette spørgsmål er omfattet af voldgiftsklausulen i de ovenfor citerede forsikringsbetingelser. Allerede af denne grund kan nævnet ikke behandle sagen, der må anses for endelig afgjort.

Derfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann

Udskriften bekræftes

Henning Jønsson